

fra 1—4. — Det foreslaas yderligere i denne Paragraf, ogsaa i Overensstemmelse med et Ønske, som har været fremført i dette Ting, at der i en særskilt Protokol skal indføres de Hensyn, som ere tagne ved Ansættelsen af vedkommendes Skatteindtægt. Derved vil et Materiale blive tilvejebragt, som kan tjene som Grundlag for Bedømmelsen af en mulig Skatteklage fra den paagældende. — Samtidig er der truffet en Bestemmelse i § 8, hvorefter en Skatteprocent for hver enkelt Kommune i Landet vil kunne angives. Efter en bestemt Beregningsmaade, som nærmere er angiven i Forslaget, vil der blive fastslaaet en Skatteprocent for hver Kommune, som ogsaa vil blive bragt i Anvendelse i det Afsnit, jeg derefter skulde gaa over til at sige nogle Ord om, Afsnit II., *Næringsafgift til Kommunen*.

I dette Afsnit har Regeringen ønsket at gøre et nyt Forsøg paa at bringe Spørgsmaalet om den mellemkommunale Beskatning til en Løsning, saaledes at der ikke bliver nogen Mellemregning mellem de forskellige Kommuner. Jeg vil i Anledning af de Bestemmelser, som ere indeholdte i andet Afsnit, især henlede det høje Tings Opmærksomhed paa de Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget, idet jeg der har ladet mig det være magtpaaliggende at give en Udvikling af de forskellige Forslag, som have været fremme for Rigsdagen i de senere Aar, og af Grundene til, at man ikke har kunnet komme til noget Resultat endnu. Det er altsaa et Forsøg paa at tilvejebringe en ny Udvej, om jeg saa maa sige, til en Løsning af dette Spørgsmaal, der i Virkeligheden i over 30 Aar maa siges at have beskæftiget den danske Rigsdag og ganske særlig i de sidste 10 Aar næsten uden Afbrydelse har været for begge Rigsdagens Afdelinger. Forslaget gaar her ud paa, i Stedet for den Næringsafgift af 3 pCt., som dette høje Ting tidligere har vedtaget, som Indtægt, som oppebæres af Personer, der drive Næring uden for den Kommune, i hvilken de have Ophold — hvilken Næringsafgift det ikke har været muligt at føre igennem i det andet Ting — at bestemme, at der skulde svares en Afgift af samme Størrelse som Gebyret for den Næringsadkomst, i Henhold til hvilken

Virksomheden udøves i den paagældende Kommune. Det vil altsaa sige, at naar en Mand bor i en Kommune og driver bunden Næring i en anden Kommune, har han at svare til denne anden Kommune et Beløb, som er af samme Størrelse som det, hans Næringsadkomst koster, og vel at mærke at svare den aarligt. Men desuden er den paagældende i Henhold til det Forslag, jeg altsaa nu fremsætter, forpligtet til at tilsvare Erhvervskommunen Forskellen mellem den Skat, han har betalt i Opholdskommunen, og den Skat, han vilde være kommen til at betale i Næringskommunen, hvis han havde haft Bolig der. Ærede Medlemmer ville se, at ad denne Vej opnaar man forskelligt, og ganske særligt opnaar man efter mit Skøn at imødekomme de vigtigste Ønsker, som i den Henseende ere fremsatte, naar Talen har været om disse Forhold. Først og fremmest opnaar man, hvad der for Regeringen har ikke ringe Betydning, at yde Opholdskommunen en tilbørlig Beskyttelse. Opholdskommunen har jo indtil Dato haft Hævd, og alene haft Hævd, paa at erholde Skat af Skatteborgerne, og det, man ønsker at forandre, er den Ubillighed, som fremkommer ved, at Erhvervs-kommunen slet ikke erholder noget af den paagældende, som driver Næring der. Regeringen er af den Mening, at dette berettigede Krav fra Erhvervskommunens Side ikke skulde opfyldes paa en saadan Maade, at det kunde siges, at man traadte Opholdskommunens hævdvundne og naturlige Rettigheder for nær. Efter dette Forslag vil man i det hele taget slet ikke bære Opholdskommunen, som bliver i fuld Besiddelse af den Skat, den faar af den paagældende. Det andet Ønske, som har været ytret, og som meget stærkt kom frem i Næringslovkommissionens Betænkning i sin Tid, gaar ud paa, at den paagældende næringsdrivende ikke skulde kunne udøve sin Næring i Konkurrence med andre næringsdrivende under en billigere Beskatning end den, som paagældende paa Stedet boende næringsdrivende ere underkastede. Dette er ogsaa afhjulpet. Det er klart, at ved et Forslag som det her foreslaaede kommer den paagældende, naar man lægger hans Skat til Opholdskommunen og